

زبان عربی ۲

- ۱- گزینه «۲» - علینا الابتعاد: ما باید دوری کنیم، برما لازم است که دوری کنیم / عن العجب: از خود پسندی (رد گزینه‌های «۳» و «۴») / و تسمیة الآخرین: و نامیدن دیگران (رد گزینه «۱») / بأسماء یکرهونها: به نام‌هایی که نمی‌پسندند (رد گزینه‌های «۱» و «۴»). (حسامی) (درس اول - ترجمه)
- ۲- گزینه «۳» - یا أصدقائی: ای دوستان من (رد گزینه‌های «۱» و «۴») / أهدا: کسی را، هیچ کسی را، احدی را (رد گزینه‌های «۴» و «۲») / و لا تجسسوا: و جاسوسی نکنید / و لا یغتب بعضکم بعضا: و از یکدیگر غیبت نکنید (رد گزینه «۱»). (حسامی) (درس اول - ترجمه)
- ۳- گزینه «۱» - لا تلقبوا زملائکم بألقاب قبیحة: به هم کلاسی‌هایتان لقب‌های زشت ندهید (رد گزینه «۲») / عسی: شاید (رد گزینه «۴») / أن یكونوا: که باشند (رد گزینه‌های «۳» و «۴») / خیرا منکم: بهتر از شما. (حسامی) (درس اول - ترجمه)
- ۴- گزینه «۴» - أ لا تعلم: آیا نمی‌دانی (رد گزینه «۱») / أن الاستهزاء بالأخرین: که مسخره کردن دیگران / و فضحهم: و رسوا کردنشان (رد گزینه «۳») / من کبائر الذنوب: از گناهان بزرگ است (رد گزینه «۲»). (حسامی) (درس اول - ترجمه)
- ۵- گزینه «۴» - بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: أن یعیب المرء ما فیه مثله: که انسان آنچه را ماندش در خود اوست عیب بداند.
گزینه «۲»: «المؤمنین: مؤمنان» به اشتباه «مردم» ترجمه شده است.
گزینه «۳»: «خفی: پنهان» به اشتباه «بیهوده» ترجمه شده است. (حسامی) (درس اول - ترجمه)
- ۶- گزینه «۱» - «کل لحم السمک الطازج: گوشت ماهی تازه بخور» اشتباه ترجمه شده است. سایر گزینه‌ها درست ترجمه شده‌اند. (حسامی) (درس اول - ترجمه - ترکیبی)
- ۷- گزینه «۳» - ترجمه عبارت: «از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید، زیرا بعضی از گمان‌ها گناه هستند.» این عبارت بر نکوهش بدگمانی و لزوم خودداری از آن دلالت دارد ولی بیت گزینه «۳» چنین مفهومی ندارد و می‌گوید هر کسی به خیال و گمان خودش یار من شد و این کار را نکوهش و منع نکرده است بلکه در مصرع دوم به این اعتراض کرده است که هیچ کسی به دنبال اسرار او نبوده است. مفهوم گزینه «۴» این است که به همسایه خود بدگمان نباش و او را دزد نینداز. (حسامی) (درس اول - مفهوم)
- متن:
«غیبت آن است که برادران و خواهرانمان را به آنچه که نمی‌پسندند یاد کنیم و از اخلاق‌های بد و یکی از مهم‌ترین اسباب تفرقه بین مردم است و خدا ما را از آن نهی کرده است؛ همانگونه که در قرآن در سوره حجرات فرموده است: «و از یکدیگر غیبت نکنید.» و کسی را که برادران مؤمنش را غیبت کند به کسی تشبیه کرده است که گوشت آنها را می‌خورد درحالی‌که مرده‌اند. پس ما باید از این کار زشت دوری کنیم و آن را ناپسند بداریم همانطور که دوست نداریم گوشت برادرمان را که مرده است بخوریم. بنابراین، هیچ کسی را به بدی یاد نمی‌کنیم و از او غیبت نمی‌کنیم و به غیبت مردم گوش نمی‌کنیم و همچنین از گناهان دیگری که خدا آنها را در این سوره ذکر کرده و ما را از آنها نهی کرده است، دوری می‌کنیم.»
- ۸- گزینه «۴» - ترجمه عبارت: «غیبت کردن آن است که دیگران را به آنچه که نمی‌پسندند یاد کنیم!» درست است. بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: «خدا در سوره حجرات، فقط غیبت را حرام کرده است!»، درست نیست، زیرا با توجه به بخش پایانی متن، گناهان دیگری هم در این سوره آمده‌اند که خدا آنها را حرام کرده و ما از آنها نهی کرده است.
گزینه «۲»: «خدا تمام گناهان را در سوره حجرات نام برده است.» در متن چنین چیزی نیامده است.
گزینه «۳»: «کسی که از برادرش غیبت می‌کند، گوشت او را در حالی‌که مرده است می‌خورد!» درست نیست، زیرا خدا این دو کار را به هم تشبیه کرده است تا زشتی و ناروا بودن غیبت را نشان دهد و منظور این نیست که هر کسی از برادرش غیبت کند واقعا گوشت او را در حالی‌که مرده است، می‌خورد. (حسامی) (درک مطلب - ترکیبی)
- ۹- گزینه «۱» - «سبب گردهمایی (و وحدت) مردم نیست.» کاملا درست است چون در متن گفته است: و یکی از مهم‌ترین اسباب تفرقه بین مردم است. تفرقه و اجتماع متضاد هم هستند. ترجمه گزینه‌ها:
گزینه «۲»: «گاهی اوقات جایز است.» نادرست است.
گزینه «۳»: «گاهی سبب تفرقه بین مردم نمی‌شود.» نادرست است.
گزینه «۴»: «از مهم‌ترین اسباب وحدت بین مردم است.» کاملا برعکس و نادرست است. (حسامی) (درک مطلب - ترکیبی)
- ۱۰- گزینه «۳» - «غیبت سبب حفظ زندگی مسالمت آمیز است.» کاملا برعکس و نادرست است، چون سبب تفرقه و پراکندگی است. ترجمه سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: «موضوع متن درباره جاسوسی نیست.» درست است. موضوع متن درباره غیبت است.
گزینه «۲»: «خدا راضی نمی‌شود که دیگران را به بدی یاد کنیم.» درست است. چون اگر از این کار راضی بود ما را از آن نهی نمی‌کرد.
گزینه «۴»: «مؤمن به غیبت گوش نمی‌کند.» درست است. (حسامی) (درک مطلب - ترکیبی)
- ۱۱- گزینه «۲» - تصحیح اشتباه سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: «حروفه الأصلية: غ ی ب.
گزینه «۳»: «فاعله بعضی.»
گزینه «۴»: معلوم / فاعله بعضی.» (حسامی) (اعراب و تحلیل صرفی - ترکیبی)
- ۱۲- گزینه «۴» - بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: مصدر نیست / موصوف است ولی موصوف نقش نیست. باید بنویسیم: مفعول است برای فعل نجتنب.
گزینه «۲»: مفرد آن «الذئب» نیست بلکه «الذئب» است. الذئب (ذم) مفرد الأذئاب است. / موصوف است ولی موصوف نقش نیست.
گزینه «۳»: مفرد مذکر نیست. جمع مکسر است. (حسامی) (اعراب و تحلیل صرفی - ترکیبی)

۱۳- گزینه «۲» - «کسی که بسیار توبه می‌پذیرد» = التَّوَّابُ: بسیار توبه‌پذیر (اسم مبالغه است).

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: متهم کردن مردم بدون دلیل منطقی (= جاسوسی) نادرست است. درست آن = سوء الظن (بدگمانی)

گزینه «۳»: بسیار بزرگ‌تر از دریا (= چشمه) نادرست است. درست آن = المحيط (اقیانوس)

گزینه «۴»: یاد کردن دیگران به آنچه نمی‌پسندند (= بدگمانی) نادرست است. درست آن = الغيبة (غیبت) (حسامی) (درس اول - مفهوم کلمات - ترکیبی)

۱۴- گزینه «۳» - بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: بعد ≠ قرب / گزینه «۲»: عالم ≠ جاهل / گزینه «۴»: عشيّة ≠ غداة. (حسامی) (قواعد - ترکیبی)

۱۵- گزینه «۳» - در گزینه «۱» المشاة جمع الماشی، در گزینه «۲» بنون جمع ابن و در گزینه «۴»: البساتین جمع البستان، هر سه جمع مکسر هستند زیرا ساختار مفرد آنها تغییر کرده است، ولی الفلّاحین جمع مذکر سالم است چون ساختار مفرد آن تغییر نکرده و فقط «ین» به آن

اضافه شده است. (حسامی) (قواعد - ترکیبی)

۱۶- گزینه «۳» - الزَّوَّارُ جمع مکسر الزَّائِرُ، اسم فاعل است. در گزینه «۱» فهامة، در گزینه «۲» ستار و در گزینه «۴» الخَلْقُ اسم مبالغه هستند.

(حسامی) (قواعد - ترکیبی)

۱۷- گزینه «۴» - فی البداية: جار و مجرور است و چون در ابتدای جمله آمده است باید به کلمه پس از آن نگاه کنیم. اگر آن کلمه اسم باشد، ممکن است جار و مجرور خبر باشد و اسم بعد از آن هم مبتدا و جمله اسمیه است، ولی اینجا کلمه پس از جار و مجرور فعل است و در نتیجه جمله فعلیه است. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: هل: حرف استفهام است و هیچ نقشی در جمله ندارد. لک: جار و مجرور است و چون بعد از آن اسم آمده است، خبر است و اسم پس از آن مبتداست و جمله اسمیه است.

گزینه «۲»: جمله با اسم شروع شده و اسمیه است.

گزینه «۳»: جمله با اسم شروع شده و اسمیه است. (حسامی) (قواعد - ترکیبی)

۱۸- گزینه «۳» - الزائرة اسم فاعل و موطّف اسم مفعول است. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: المخلوقات و مملوکون هر دو اسم مفعول هستند. دقت کنید که العالمین اسم فاعل نیست چون حرف لام آن مفتوح است.

گزینه «۲»: رازق، مالک و المستقیم اسم فاعل هستند.

گزینه «۴»: عالم و عابد هر دو اسم فاعل هستند. (حسامی) (قواعد - ترکیبی)

۱۹- گزینه «۳» - یَغْسِلُ فعل معلوم است و الرياضیون فاعل آن است. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: ضَرِبَ فعل مجهول و فاعل آن محذوف است.

گزینه «۲»: و أَمْرَتْ فعل مجهول و فاعل آن محذوف است. أن أعبد فعل معلوم است.

گزینه «۴»: لا یُفْتَحُ فعل مجهول و فاعل آن محذوف است. (حسامی) (درس ششم - قواعد)

۲۰- گزینه «۲» - وقتی که فعلی به ضمیر «ی» وصل می‌شود، نون وقایه بین فعل و ضمیر قرار می‌گیرد (اجعل + ن + ی). بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: عین اسم است و حرف نون هم جزو حروف اصلی آن است، بنابراین نون وقایه نیست.

گزینه «۳»: لسان اسم است و حرف نون هم جزو حروف اصلی آن است، بنابراین نون وقایه نیست.

گزینه «۴»: لا تحزن فعل است و به ضمیر «ی» هم متصل شده است، ولی حرف نون جزو حروف اصلی فعل است و نون وقایه نیست.

(حسامی) (قواعد - ترکیبی)